

Aşkın Şiari İdi Türk Bayrağı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Ocak 2021

Bir düş ölüsüydü hayat en çok da ihbar edilesi ve sükûn dilendi rahvan gölgeler aslında uyruğu olmayan düşlerin ve acıların tesirindeydi gece ve gecenin tesirinde sözcüklerle kardığı şeceresi ömrün ve kayıtlı ne varsa dününde günbegün hortlayan elbet sevginin teyakkuzu ile diri kalmayı başardı acı da gün de ve dününde kaykılan sözcüklerden ördüğü hüzün hırkası ve düğmeleri kopuk kallavi bir isyan belli ki bahşedilen kederin sunumuydu kaderin hayatla iş birliği yaptığı ve dışının kovuğunda kaldı gece ve dünün mizacına sarıldı zaman ve zamansız göçen kimse ve her nerede saklı bilinmeyen...

Renklerin istilasında gözleri kamaştı bulutların ve nurunda saklıydı mevsimin hüzün aslında bahşedilen bir tebessümdü başında taşıdığı ve saklı nidaların rüzgârına asıldı kanatları ne de olsa ihbar etmesi gereken acıları vardı hayatla arasına nifak sokulan ruhunun da sığınacağı bir koza belki de asla dışarı çıkmamak adına.

Renkler sükün etti idare lambasında uçuşan saçlarına kıvılcımlar kondu resmin ve resim canlandı ansızın ne de olsa bir bakıştı resme kan ve can veren aslında bakanın aksiydi resimde saklı nizam ve hüzün.

Bir resim karesinden ibaretti hayat ve mevsim ve mevsimin kıyılarında güneşlenen sefil bir martı açtı kanatlarını sonsuzluğa aslında açtığı ağzında gagalayacağı susamların sihri ile dolduruşa geldi ve gizliyle, iziyle dile geldi mazi.

Bir renk cümbüşü idi madem duygular bazen vurgun yiyen bazen susan ve her susam tanesi bir cümleye denk düştü denizin coşkusunda s/üzüldü göğün yüzü elbet Tanrı idi sahiplenen ve tek bilen.

Bir kurşun sekti bir kuşun kanadında.

Bir kandamlası idi yere düşen belki de bir kar tanesi derken beyaz ve kırmızı karıştı birbirine ve ay yıldızlı bayrağın sancağına tutuştu elleri sözcüklerin ve diri bedenlerin dingin bir ömür arayışında susku giyinen yıldızlar dile geldi ve hilal sükün etti bayrağın namusu ve canı ve gururu idi beyaz ve kırmızı.

Bir martı uğurladı güneşi ve katık etti sesini.

Bir düşü küredi gece ve yıldızları devirdi gece.

Devinen neyse ve dalgalanan o coşku aslında varlığın top yekun tezahüratı ki tebessüm eden tüm yürekler saklı tuttu tiradını ve tirajı gitgide artan sesler ve coşkun devasa sesiyle çiçekler açtı gökyüzünde ve yer gök birbirine karıştı.

Rüzgârdı şahi evrenin ve şal gibi örttü kanatlarını martının gülücükleri ile eşlik eden bir renkti ki beyazın istilası ve kan kırmızısı şanlı bayrak ve heceler b/ölündü ve ölen değildi yere konan aslında şehitlerin diri varlığı ile gökyüzü ç/ağladı ve her ne hikmetse kabardı deniz ve okyanus ve coşkunun utkunda seyyah yürekler serildi bir bir gölgesi kayıp bir acı değildi bu. Bilakis vatan aşkı ve Allah yolunda giden kimse sahip çıkan toprağına ve coşkuyla büyüdü sesler ve tüm evreni kapladı:

Önce Allah sonra vatan ve yola düştü herkes çünkü herkes aslında tek yürekti ve hiçliğin olmadığı bir evren çünkü adı, vatan aşkıydı yürekleri kaplayan tüm evreni küreyen ve çağlayan bulutlar Mevla'sına sığınan yürekler ve sarkacı evrenin.

Renkten çıktı yola evren ve tek rengi şiar edindi ne de olsa alını beyazdı ve pür-ü pak derken damlayan kan ve büyüdüğü büyüdü kan izi ve renk verdi bayrağına her Türk'ün de tek sevdası idi memleketi ve Türkiye olmanın gururu ve mutluluğu ile devrildi heceler ve devindi acılar ve işte birlikten doğan güçle şahlandı Türkiye.

Mevsimi ihbar edindi şair ve martı ve martının beyaz kanadında dolunay elbet hilaldi aşkın şiarı ve ay yıldızlı Türk bayrağı.

Asla korkmadı hiç biri vatan aşkının üstünde ne vardı elbet öncesinde Allah aşkı ile dillenen bir ulema idi adeta bulutların fırası ve yere göğe sığmayan bir coşku ile taşkınlara mahal verdi evren ve tüm dünya gördü Türk'ün gücünü.

Ne şehitti ölü addedilen ne de umut.

Ne şerit değiştirdi iklim ve rüzgâr ne de şerh düştü ölüme.

Ölümsüzdü nidalar ve coşku ve her Mehmetçik diriye hep de diri kalacaktı mademki şehit düşmüştü ve işte Peygamberine komşuydu ölümsüz ruhu.